

**UCHWAŁA NR XXII/136/2020
RADY GMINY PERZÓW**

z dnia 21 grudnia 2020 r.

w sprawie odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych, na których znajdują się domki letniskowe lub inne nieruchomości wykorzystywane na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, położone na terenie Gminy Perzów.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r., poz. 713; ze zm.) oraz art. 6 c ust. 2 i 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2020 r., poz. 1439) oraz art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1579; ze zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Gmina Perzów postanawia o odbiorze odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych, na których znajdują się domki letniskowe lub inne nieruchomości wykorzystywane na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, położone na terenie Gminy Perzów.

§ 2. Wykonywanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Perzów.

§ 3. Traci moc uchwała nr XXV/115/2016 Rady Gminy Perzów z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych, na których znajdują się domki letniskowe lub inne nieruchomości wykorzystywane na cele rekreacyjno – wypoczynkowe, wykorzystywane jedynie przez część roku, położone na terenie Gminy Perzów (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2016 r. poz. 8069).

§ 4. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

Przewodniczący Rady Gminy
Perzów

Przemysław Łytka

Uzasadnienie
do uchwały Nr XXII/136/2020 Rady Gminy Perzów
z dnia 21 grudnia 2020 r.

w sprawie odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych, na których znajdują się domki letniskowe lub inne nieruchomości wykorzystywane na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, położone na terenie Gminy Perzów.

Uchwała niniejsza ma na celu doprowadzenie do aktualnego stanu prawnego przepisu §1 uchwały Nr XXV/115/2016 Rady Gminy Perzów z dnia 15 grudnia 2016r. w sprawie odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych, na których znajdują się domki letniskowe lub inne nieruchomości wykorzystywane na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, wykorzystywane jedynie przez część roku, położone na terenie Gminy Perzów (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2016r., poz. 8069).

Przepis ten obecnie stanowi, iż : „§1 Gmina Perzów postanawia o odbiorze odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych, na których znajdują się domki letniskowe lub inne nieruchomości wykorzystywane na cele rekreacyjno-wypoczynkowe jedynie przez część roku, położone na terenie Gminy Perzów.”

Z dniem 6 września 2019 r. ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019, poz.1579; ze zm) obowiązujący do dziś przepis art. 6i ust. 1 pkt 3 otrzymał brzmienie : „, Obowiązek ponoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi powstaje: w przypadku nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, i innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe - za rok bez względu na długość okresu korzystania z nieruchomości.”.

Z powyższego zestawienia wynika, że od września 2019 r. zapis w treści cytowanego na wstępie przepisu § 1 uchwały: „jedynie przez część roku” – stał się przepisem martwym.

Tym samym Rada Gminy Perzów, w celach porządkujących obowiązujący system regulacji gminnych w zakresie utrzymania czystości i porządku postanawia wykreślić nieobowiązujące już zapisy w § 1 uchwały Nr XXV/115/2016 Rady Gminy Perzów z dnia 15 grudnia 2016r. w sprawie odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych, na których znajdują się domki letniskowe lub inne nieruchomości wykorzystywane na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, wykorzystywane jedynie przez część roku, położone na terenie Gminy Perzów.

Mając na uwadze względy czytelności i większej komunikatywności regulacji w przedmiocie odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych, na których znajdują się domki letniskowe lub inne nieruchomości wykorzystywane na cele rekreacyjno-wypoczynkowe zrezygnowano z możliwości dokonania nowelizacji uchwały w przedstawionym zakresie, na rzecz uchwalenia regulacji całościowej z jednoczesną utratą mocy dotychczasowej uchwały z 2016 r.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) – dalej „uoa”, akty prawne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane są w dziennikach urzędowych i wchodzą w życie po upływie 14 dni od ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Jak stanowi jednocześnie ust. 2 tego przepisu, w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż 14 dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia aktu w dzienniku urzędowym. Natomiast art. 5 stanowi, że przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

W sytuacji dotyczącej klauzuli wejścia w życie niniejszej uchwały dostosowującej przepisy gminne do znulizowanych przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku mamy do czynienia z sytuacją, w której uchwała ta zacznie obowiązywać w terminie wcześniejszym niż 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym.

Zachowanie odpowiedniego *vacatio legis* stanowi wyraz konstytucyjnej zasady pewności obrotu prawnego, jak też zaufania obywateli do prawodawcy, który nie może wprowadzać do obrotu nowych norm prawnych

zawartych w aktach normatywnych w sposób pozbawiający ich adresatów czasu na zapoznanie się z nimi i przygotowanie się do mającej się zmienić ich sytuacji prawnej.

Zważyć należy, że jedynie w art. 4 ust. 2 – w *części drugiej* uoan (odnoszącej się do natychmiastowego wejścia w życie aktu – tj. z dniem jego ogłoszenia) oraz w art. 5 uoan (odnoszącym się do nadania obowiązku aktu mocy wstecznej) ustawodawca warunkuje zastosowanie tych odstępstw od zasady (14 dni od dnia ogłoszenia) względami ważnego interesu państwa wymagającego natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasadami demokratycznego państwa prawnego, które nie stoją temu na przeszkodzie.

Stąd też w orzecznictwie sądowoadministracyjnym ugruntowany jest pogląd, iż aktów prawa miejscowego nie dotyczą wskazane wyżej możliwości – ich wejścia w życie z dniem ogłoszenia bądź z mocą wsteczną.

W zaistniałej sytuacji uchwała niniejsza wejdzie w życie niewątpliwie w terminie krótszym niż 14 dni od dnia jej ogłoszenia. Nie stanowi to jednak naruszenia art. 4 ust. 2 *in principio*. Norma ta wymaga wykazania „uzasadnionego przypadku” zastosowania możliwości wcześniejszego wejścia w życie aktu niż 14 dni od jego ogłoszenia.

Uchwała niniejsza stanowi wykonanie obowiązku dostosowania uchwał z zakresu ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, podjętych przez rady gmin przed dniem wejścia w życie nowelizacji z dnia 19 lipca 2019 r. do przepisów zmienianej tą nowelą ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Dostosowanie przepisów uchwały polega więc na doprowadzeniu do ich zgodności z przepisami nowelizującymi ustawę o utrzymaniu czystości.

Zachowując wszystkie powyżej przytoczone powody zachowania wymaganego *vacatio legis* trzeba zwrócić uwagę, że ustawa nowelizująca z dnia 19 lipca 2019 r. ogłoszona została w Dzienniku Ustaw w dniu 22 sierpnia 2019 r. Z tego względu potencjalni adresaci „uchwały dostosowanej” mieli możliwość zapoznania się z zakresem i przedmiotem zmian (w następstwie też z przedmiotem dostosowania) przez okres dłuższy niż rok.

Taka sytuacja w ocenie Rady Gminy może zostać uznana za „uzasadniony przypadek” krótszego niż 14 dniowy *vacatio legis* – w rozumieniu art. 4 ust. 2 *in principio* uoan.

Mając na uwadze powyższe, jak również przepisy § 12 pkt 2 oraz § 45 ust. 1 pkt 4, w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) podjęcie uchwały znajduje uzasadnienie.

WOJT
mgr Dariusz Frón